

Wie vertaalt, loopt onvermijdelijk tegen de grenzen van de taal aan. In deze rubriek presenteert elke maand een vertaler zijn of haar weerbarstigste vertaalprobleem – en de uiteindelijke oplossing.

Marcel Misset

Wat is het grootste vertaalprobleem dat u bent tegengekomen?

“Mijn carrière als vertaler begon met een groot vertaalprobleem. In 2008 debuteerde ik als vertaler met *Feuchtgebiete* van Charlotte Roche. Een geruchtmakend boek, provocerend, een hype volgens velen. Wat te doen met de titel? *Feuchtgebiete* is in het Duits een neutraal woord: een verzamelnaam voor vochtige gebieden: moerassen, veen, mangrovebossen. Een ironische titel voor zo’n ‘smerig’ boek. Maar *Vochtige gebieden* was geen goede vertaling. Zo zeg je dat niet. Ton Naaijkens pleitte later in het vertaaltijdschrift *Filter* nog voor *Natte plekken*. Maar dat is weer te nat, niet vies genoeg. En ik stuitte op de term *drasland*. Te provinciaals.”

Hoe hebt u het opgelost?

“Mijn oplossing, *Vochtige streken*, kwam uiteindelijk gewoon vanzelf. *Streken* is de letterlijke vertaling van *Gebiete*, en *Vochtige streken* is daarmee ook de meest letterlijke vertaling van *Feuchtgebiete*. De tweede betekenis van *streken* (zie Van Dale: “schadelijke of domme daad”) krijg je er gratis bij, en past perfect bij de inhoud van het boek. Het klinkt zelfs een beetje Duits; als variant op *Till Eulenspiegels Lustige Streiche*.”

“Leuk dat het boek nu in Duitsland is verfilmd en met ‘mijn’ titel hier in Nederland is uitgebracht, vorige maand. Ik koester mijn exemplaar van *Vochtige streken* met de opdracht van Charlotte Roche: ‘Feuchte Küsse in dem Intimbereich von Marcel ♥, Charlotte.’” <

Foto: Richard Bank